PTASZNIKI

Filip Staruch

PLAN

Wstęp

Cechy zewnętrzne

Popularne gatunki

Gdzie żyją ptaszniki?

Terrarium

Czym karmić?

Rozmnażanie

Odchów młodych

WSTĘP

Niektórzy się ich boją, inni nie mogą oderwać od nich wzroku: Ptaszniki. Co sprawia, że ptaszniki są takie wyjątkowe? Czy rzeczywiście są jadowite i jakie warunki należy im zapewnić, chcąc trzymać je w domu? Najważniejsze informacje na ten temat znajdziesz w poniższej prezentacji.

CECHY ZEWNĘTRZNE

Ptasznik *(Theraphosidae)*, należy do rodziny ptasznikowatych, obejmującej 147 gatunków oraz ponad 900 różnych rodzajów i podrodzajów, różniących się od siebie wyglądem. Cechy zewnętrzne zależą więc od danego gatunku. Ich wielkość waha się na przykład między dwoma i dwunastoma centymetrami. Różne są również ich kolory i wzory.

Większość gatunków łączy, oprócz takiej samej liczby odnóży, silne owłosienie.

Ptasznik kędzierzawy

Tliltocatl albopilosus

Ptasznik czerwonoodwłokowy

Tliltocatl vagans

Ptasznik olbrzymi

Lasiodora parahybana

Ptasznik białokolanowy

Acanthoscurria geniculata

Ptasznik wielobarwny

Avicularia versicolor

Ptasznika chilijski

Grammostola rosea

Ptasznik czerwonokolanowy

Brachypelma smithi

Ptasznik czerwononogi

Brachypelma boehmei

Gdzie żyją ptaszniki?

Przedstawiciele ptaszników są bardzo różnorodni, także pod względem zachowania. Mogą zamieszkiwać drzewa, żyć na powierzchni ziemi lub pod nią.

- **Gatunki nadrzewne:** Mieszkańcy drzew to prawdziwi mistrzowie wspinaczki, odznaczający się wyjątkową skocznością. Budują duże gniazda z gałęzi lub liści, albo zadomawiają się w dziuplach (np. Avicularia, Poecilotheria, Psalmopoeus)
- **Gatunki naziemne:** W przeciwieństwie do mieszkańców drzew, ptaszniki żyjące na powierzchni ziemi są raczej ciche i spokojne i na miejsce do życia wybierają ustronne miejsca. Często spotkamy je pod kamieniami czy w dołkach w ziemi. Jeśli nie znajdą takiej kryjówki, ptaszniki potrafią ją sobie samodzielnie wykopać (np. Brachypelma, Grammostola, Phrixotrichus)
- **Gatunki podziemne:** Przedstawiciele tych gatunków drążą w ziemi głębokie tunele, w wejściach, do których nocami czekają na swoje ofiary. Tunele te mogą osiągnąć długość nawet jednego metra (np. Pamphobeteus, Theraphosa

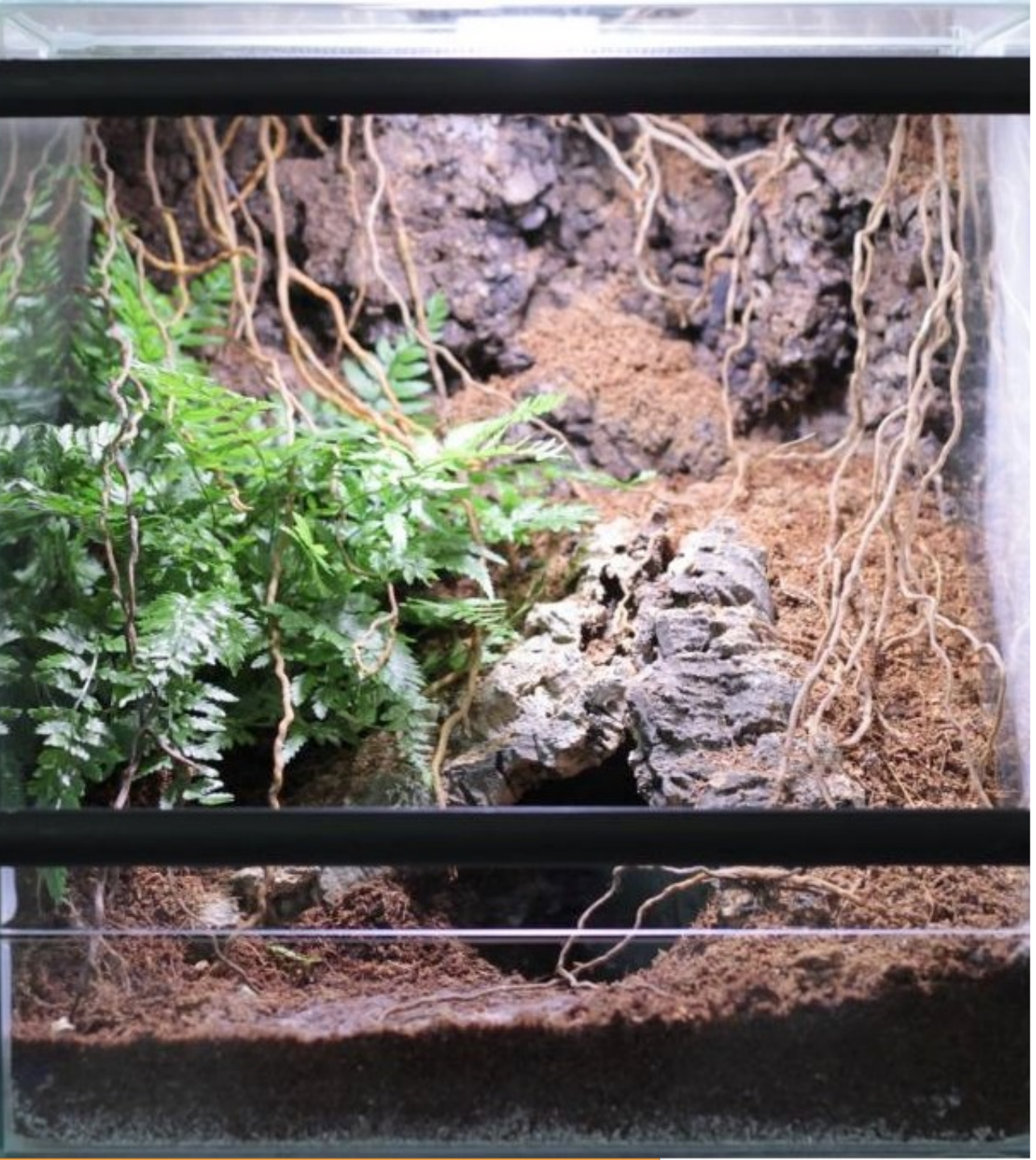

TERRARIUM

- **Oświetlenie:** Do oświetlenia terrarium można użyć świetlówek, takich jak punktowe żarówki halogenowe o mocy 20 W lub lampki do doświetlania roślin. Ich zaletą jest to, że dzięki emitowanemu ciepłu jednocześnie dbają o utrzymanie właściwej temperatury.

- **Temperatura:** Ptaszniki są zwierzętami zmiennocieplnymi i w ciągu dnia wymagają zapewnienia im temperatury rzędu 24–28 stopni Celsjusza, a nocą 20–22 stopni.

- **Wilgotność powietrza:** Idealną wilgotność wynoszącą od 70 do 85 procent uzyskamy za pomocą butelki z rozpylaczem. Zwróćmy jednak uwagę na to, by woda nie zostawała na szybach terrarium, ponieważ niektóre gatunki ptasznikowatych (np. te żyjące na drzewach) są na to bardzo wrażliwe.

CZYM KARMIĆ?

Karaczyn argentyński

Ptaszniki lubią samodzielnie łapać swoje ofiary, czając się na nie. Dlatego żywe zwierzęta będące ich pokarmem należy umieszczać w terrarium za pomocą pęsety.
W zależności od gatunku, możemy podawać ptasznikowi różne owady, takie jak świerszcze, koniki polne czy karaczany. Większe egzemplarze chętnie jedzą również gady, myszy, a nawet małe ptaki.
Co do zasady, rozmiar podawanego ptasznikowi zwierzęcia nie powinien przekraczać jednej trzeciej jego wielkości.

Karaczan turecki

Mącznik młynarek

Karaczan madagaskarski

bananowy

ROZMNAŻANIE

Kopulacja ptaszników

Aby rozmnożyć ptaszniki potrzebujemy pary dojrzałych płciowo zwierząt, gotowych rozmnażać się o każdej porze roku. W tym celu samiec tworzy niewielką pajęczynę, którą przyczepia do przedmiotów, a następnie pokrywa nasieniem, które pobiera do bulbusów. Po pobraniu nasienia samiec jest gotowy do kopulacji, co sygnalizuje szybkimi uderzeniami bulbusami o podłoże, chcąc w ten sposób wywabić samicę z ukrycia. Jeśli samica odwzajemni bębnienie, będzie to oznaczało, że również jest gotowa do kopulacji. Podczas aktu samiec łapie szczękoczułki samicy swoimi haczykami umieszczonymi na przednich odnóżach, unosi ją do góry i wprowadza bulbusy do jej szczeliny płciowej, przekazując nasienie. Po kopulacji samiec szybko się oddala, aby

Po około pół roku samica znosi nawet do 2000 jaj. W tym celu przędzie sieć w norze, na której składa jaja. Dopiero, gdy jaja opuszczą ciało samicy dochodzi do ich zapłodnienia. Następnie samica zagęszcza sieć tworząc kokon, którego pilnie strzeże.
Po około dwóch miesiącach z jaj wykluwają się bezbarwne larwy, posiadające tylko częściowe odnóża. Drugie stadium larwalne rozpoczyna się wraz z wylinkami – młode opuszczają kokon i mogą już żyć samodzielnie.

Samica z kokonem

Otwarty kokon

Młode pajączki

Pajączki po pierwszej wylince

Dziękuję za uwagę!